

1. Już ta chwi - la nie - da - le - ko, gdy się Pański zej - dzie lud
po - za ży - cia o - wą rze - ką, gdzie Sy - o - nu sto - i gród.

1. Już ta chwila niedaleko,
gdy się Pański zejdzie lud
poza życia ową rzeką,
gdzie Syonu stoi gród.

3. Tam, po drugiej rzeki stronie,
miejsce jest dla Pańskich sług,
gdzie stać będą w gwiazd koronie,
gdzie sam ich podejmie Bóg.

2. Kto zaczerpnie z rzeki wody,
ten mieć będzie lepszy stan
i otrzyma blask nagrody,
której mu udzieli Pan.

4. I nie będzie szczęściu końca,
życie będzie wiecznie trwać,
a w promieniach Jego Słońca
będzie żyła Pańska brać.

5. Tam koronę na skroń włoży
swoim wiernym Zbawca nasz.
Uwielbiony Kościół Boży
ujrzy w chwale Pańską twarz.